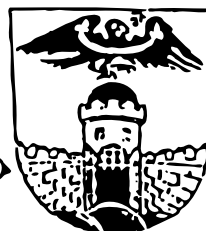

BOUSOVÁK

INFORMAČNÍ ZPRAVODAJ MĚSTA DOLNÍ BOUSOV

Cena 10 Kč

Dvuměsíčník č. 4/2011

1. září začal školní rok v Dolním Bousově jen v mateřské škole.

SLOVO STAROSTY:

- Rekonstrukce školy – až budete číst řádky tohoto Bousováku, měli bychom mít zkolaudovány 2/3 základní školy. Práce I. a II. etapy, které započaly v listopadu 2010, by měly být ukončeny 2. září 2011 tak, aby žáci mohli 12. září nastoupit do nových zrekonstruovaných prostor školy. III. etapa začne následně poté a měla by být zakončena v závěru roku. V této etapě budou zrekonstruovány a rozšířeny šatny pro žáky, bude vybudován výtah pro imobilní žáky, rekonstrukce sborovny a ředitelny, dobudovány půdní prostory a samozřejmě by měla být dostavěna přístavba školy.
- Co se týče zateplení školy ulice Školní a část do náměstí bude hotova do konce srpna, část školního dvora v měsíci září a října. Myslím, že konečné barevné provedení fasády je veselé, prozáří velkou část našeho náměstí. I když budou i negativní reakce, ale doufám, že většině se škola bude líbit. Hlavně dětem, které budou školu navštěvovat den co den. Apeluji, važte si nového díla tak, aby přežilo opět několik generací jako dosud.
- V červnu proběhlo výběrové řízení na zhotovitele sběrného dvora v Dolním Bousově v části Na Piváku.
- Jelikož se jedná o zakázku malého rozsahu, byly osloveny bousovské firmy SVODODA stavební a zemní práce, ZETEZA s.r.o a PECOLD s.r.o. Jako nejlepší byla vyhodnocena nabídka fy. ZETEZA s.r.o. Náklady na stavbu činí cca 3,8 mil. Kč. Stavba začne počátkem září. Dokončení v polovině roku 2012, vše záleží na počasí.
- V září by se měl v sokolovně po roce opět rozeběhnout taneční kurz pro začátečníky. V interiéru sokolovny byl v letních měsících zateplen strop a okna, aby v době vytápění neunikal teplý vzduch. Řeší se úprava a zefektivnění stávajícího vytápění, s tím souvisí i odsávání zakouřeného vzduchu v době konání společenských akcí.
- V podzimních měsících se město chystá osázet farní zahradu a pozemek za bývalou četnickou stanicí strojy a keří. Ve spolupráci s infocentrem vznikl projekt „Strom pro děti – místo pro všechny“, do kterého se mohou zapojit všichni občané našeho města i přilehlých částí. Podrobné informace naleznete na webových stránkách infocentra Dolní Bousov a v článku v tomto čísle Bousováku.

Miroslav BOČEK, starosta

zprávy z radnice

SBĚR NEPOTŘEBNÉHO TEXTILU

Městský úřad ve spolupráci se společnostmi INTREX-CZECH s.r.o., DIMATEX CS, a s podporou Ministerstva životního prostředí, zajistil umístění kontejneru na sběr nepotřebného textilu. Tento sběr bude sloužit k další separaci a minimalizaci komunálního odpadu. Vytříděné oděvy a textilní materiály se recyklují a dále používají jako surovina pro výrobu čistících plachetek, netkaných textilií a dalších. Část osázení vhodného k dalšímu nošení se v rámci charitativního využití věnuje jako pomoc pro sociálně slabé a potřebné v krizových situacích. Kontejner je umístěn v ulici Požárníků (vedle ostatních kontejnerů na separovaný odpad),

je bílé barvy, opatřen nápisem textil, obsahuje návod k použití a popis toho, co do kontejneru patří a co nikoliv. Žádáme občany, aby v zájmu co nejúčelnějšího využití sebraného textilu, dodržovali pokyny uvedené na kontejneru.

VÝSLEDKY PROVOZU SYSTÉMU TRÍDĚNÉHO SBĚRU A RECYKLACE ODPADŮ.

Společnost EKO-KOM, a.s. (zajišťuje systém třídění odpadů), zpracovala studii „Posouzení vlivu sběru a recyklace využitelných komunálních odpadů včetně obalové složky na životní prostředí“.

V roce 2010 bylo v ČR díky recyklaci papíru, plastů, skla, kovů a nápojových kartonů v rámci systému EKO-KOM uspořeno 23,3 GJ energie, která nemusela být vyrobena a reprezentuje více než 1% spotřeby primárních energetických zdrojů ČR. V případě tolik diskutovaného globálního oteplování přispěl systém EKO-KOM ke snížení emisí o 0,96 milionu tun CO₂ ekvivalentu, tedy necelé 1% celkových emisí skleníkových plynů ČR.

Dolní Bousov do uvedeného systému odevzdal za rok 2010 celkem 69,952 tuny využitelných odpadů. Úspora, kterou jsme tím dosáhli představuje 85,220 tun CO₂ ekvivalentu, úspora energie 2 193 959 MJ.

Pavel KULA, tajemník MěÚ

STROM PRO DĚTI – MÍSTO PRO VŠECHNY

Město Dolní Bousov plánuje obnovu bývalé farní zahrady a sousedního pozemku (za bývalou četnickou stanicí) a jejich zpřístupnění široké veřejnosti. V této souvislosti vznikl nápad na podporu projektu - pojmout zahradu jako společnou akci všech aktivních občanů, školy, rodičů a dětí s mottem:

„Strom pro děti – místo pro všechny“.

Cílem projektu je vytvoření relaxačního a oddychového prostoru v centru města zahrnující výsadbu parkové zeleně – stromů a keřů a vybudování odpočinkového prostoru s několika hracími prvky.

Jak a proč se zúčastnit?

Nabízíme několik tipů, proč se do akce „Strom pro děti – místo pro všechny“ zapojit. Fantazii se meze nekladou:

- ☛ Kupte stromek pro své děti a přijďte ho společně zasadit
- ☛ Pořídte strom svým vnoučatům na památku
- ☛ Složte se se spolužáky a kupte si svůj strom, pod kterým bude „vaše“ lavička
- ☛ Jste dobrá parta nebo nejlepší kamarádi? Stvrdte přátelství pořízením a zasazením společného stromu
- ☛ Kupte strom jen pro svou dívku – dárek, který dokáže, že jste opravdu originální

ADOPTUJ STROM

Plánovaná akce se bude skládat z několika kroků. Každý si může vybrat, které z nabízených částí se bude chtít účastnit.

Kup strom aneb Aukce stromů

Podle projektu nové farní zahrady je potřeba nakoupit rostliny a stromy v celkové výši 58 000,- Kč. Rozhod-

li jsme se zkusit tentokrát něco nového, originálního, ale neprozkoumaného – zasponzoruj svůj strom či keř. Zájemci budou mít možnost si na plánu vybrat rostlinu, kterou zaplatí a která bude „jeho“. Ceny rostlin se pohybují v rozmezí od 40 do 4 000 Kč. Podrobnosti zájemcům s radostí vysvětlíme v infocentru v Kostelní ulici nebo na internetové adrese: infocentrum.dolnibousov.cz/farni-zahrada.

Označ svůj strom aneb V keramické dílně

Každý, kdo si zakoupí v aukci keř nebo strom, bude mít možnost přijít jedno odpoledne do keramické dílny v ZŠ a vyrobit si (třeba společně se svými dětmi) na „svůj“ stromek cedulku se svým jménem nebo s věnováním. Pro ty, co nenajdou čas nebo odvalu k vlastní výrobě, mohou vyrobit tabulky s textem dle přání žáci keramického kroužku paní učitelky Šolcové. Z důvodu probíhající rekonstrukce školy bude tato část probíhat počátkem roku 2012.

Zasad si strom aneb Pozvánka na brigádu s občerstvením a hudbou

Povinně dobrovolným brigádám jistě odzvonilo, zkusme to tedy s výzvou:

„Přijďte si vysadit strom. Až rozkvetou, můžete se těšit všichni!“

Naivní? Že nikdo nepřijde? Uvidíme! Autorka textu sází alespoň na rodiče s malými dětmi, kteří mohou plánovanou akci brát jako příjemné zpestření a netuctový zážitek pro dospělé i děti.

Vybere-li se letos dostatek peněz, bude termín výsadby stromů a dalších rostlin směřován k datu Mezinárodního dne stromů, tedy kolem 20. října 2011 a bude dle aktuálního počasí včas upřesněn. Akce na farní zahradě bude doplněna o hudební doprovod a občerstvení pro každého „sadaře“ zdarma.

Dita ŘÍHOVÁ

KOSTEL SV. KATEŘINY DOSTÁVÁ NOVÝ KABÁT

Koncem března se v Dolním Bousově opět objevili pracovníci firmy Haniš z Českého Krumlova, aby dokončili opravu východního štítu kostela započatou v září roku 2010 a zahájili opravu jižní fasády. Pokud je na lešení střídavě zahlédnete či nezahlédnete, není to fluktuace. Jedná se o dodržování technologických postupů. Na rozsah prací r. 2010 byla uzavřena smlouva o dílo v celkové hodnotě 585 tisíc Kč. Ministerstvo kultury poskytlo dotaci ve výši 250 tisíc Kč, sbírkou jsme získali 153 tisíc Kč, další prostředky byly získány půjčkou. Na úplné vyrovnání smluvní částky r. 2010 zatím schází 33 tisíc Kč. Práce dle této smlouvy nebyly v loňském roce provedeny v celém rozsahu, finální úprava-nátěr fasády byl z důvodu nepříznivých klimatických podmínek odložen na letošní rok, bude proveden současně s nátěrem jižní části fasády. Na práce související s opravou jižní fasády byla

v letošním roce uzavřena smlouva o dílo v celkové hodnotě 776 tisíc Kč. Podařilo se získat dotaci z Havarijního programu ministerstva kultury ČR ve výši 300 tisíc Kč. Nekryto, do výše smlouvy, je tedy 476 tisíc Kč, dalším závazkem je výše uvedená půjčka. Občanské sdružení Kostel sv. Kateřiny si je vědomo velkého rizika, do kterého, v zájmu postupného dokončování opravy celého objektu, podepsáním smlouvy vstoupilo. 19. září budou zahájeny finální nátěry východní a jižní fasády, práce skončí v polovině října. Bude demontováno lešení podél těchto částí kostela. Lešení zůstane u západní a severní fasády. Budeme se snažit získat další dotaci, aby oprava fasád mohla být příští rok dokončena.

Oproti původnímu projektu oprav jsou vypuštěny opravy kamenných prvků fasád (ostění vstupních dveří) truhlářských prvků (vstupní dveře) oprava výplní oken

(vitráže). Důvodem jsou samozřejmě finanční zdroje, které celý rozsah prací dle projektu oprav nepokryjí. Tyto opravy mohou být provedeny později dle finančních možností, nemusí být prováděny z lešení. K lešení krátce: obdivuji majitele firmy, pana Haniše, že má s Bousovem tak velkou trpělivost. Jeho lešení, instalované kolem kostela sv. Kateřiny, mohlo vydělávat peníze na jiných stavbách, zatímco v Bousově nevýdělečně chátrá. Díky, pane Haniši! Z úsporných důvodů bylo také upuštěno od opravy historického hodinového stroje. Bylo by sice možné, z hlediska úcty k minulosti, opravit tento stroj za cca 400 tisíc Kč, ale realita je jiná, jaksí tvrdší. Ekonomická, není na to! Proto byl starý stroj odstaven,

za 75 tisíc Kč instalován strojek elektrický, hodiny jdou jaksí laciněji. Původní stroj může jednou být zajímavým exponátem v interiéru kostela.

Z uvedeného je zřejmé, že na tom, jako občanské sdružení, které si jako svůj cíl vytklo opravu kostela, nejsme nejlépe, což ale při současných ekonomických problémech téměř celého světa není nic výjimečného. Neznamená to ale, že nechceme dostát svým závazkům plynoucím ze smluv. Oslovíme všechny bousovské občany, chceme oslovit i věrné Bousováky žijící jinde. Spolehneme na pomoc všech. Za občanské sdružení Kostel sv. Kateřiny.

Josef VYNIKAL

VZPOMÍNKA NA ARNOŠTA FOLPRECHTA – BRATRA VLKA

Jeho život byl naplněn tolika aktivitami, že je nesnadné všechny popsat. Osobně mám nejbližší k jeho skautingu. Po druhé světové válce, kdy tato činnost byla poprvé zakázána, nastal velký rozmach i v Dolním Bousově. Skupina mladých lidí (mnozí z nich navazovali na předválečné a také navelmi nebezpečné válečné období) soustředěná kolem Zbyňka Kučery, syna učitele zdejší školy, vytvořila úžasné prostředí a podmínky pro nebývalý rozvoj skautingu v Dolním Bousově. A právě v této době Arnošt vstupuje do zdejšího oddílu, který se rozrostl snad na 120 členů. Až do roku 1948 byla činnost tak rozsáhlá, že přesahovala vnitřní život oddílu (schůzky, výlety, hry a hlavně každoroční letní tábory) a zasahovala do společenského života celého města. Zmíním jen založení a vydávání časopisu Bousovák, který byl původně čistě skautským časopisem. Toto vše Arnošt intenzivně prožíval. Bohužel táborem v roce 1948 a druhým zákazem činnosti, tentokrát komunistickou mocí, vše skončilo. Skončila však jen oficiální činnost. Skautská idea ale zmizet nemohla, protože platí „skautem jednou,

skautem po celý život“. Také u Arnošta tato idea byla hluboce zasetá. V období šedesátých let se opět začala probouzet snaha o obnovení činnosti skautingu v republice. V Dolním Bousově to bylo obtížné, protože řada bývalých činovníků žila mimo Bousov, mnozí v zahraničí. To ovšem Arnošta neodradilo a využil přátelství s bývalými skauty mimo Bousov a plně se činnosti věnoval v Kolíně a to až do doby třetího, tentokrát opět komunistického zákazu. Zásadní obrat nastal teprve po roce 1989. Arnošt byl samozřejmě u toho a jeho úžasná iniciativa s podporou několika ještě zdatných pamětníků období 45-48 umožnila znovuobnovení skautingu v Dolním Bousově. Není to samozřejmě v takové šíři, jako v poválečných letech. Mnoho věcí se změnilo: zájmy mladých lidí, nabídka zábavy, nerad zmiňuji negativní působení médií atd. Přesto se pod vedením Arnošta Folprechta podařilo s pomocí přátel včetně jeho manželky vybudovat fungující oddíl skautů a skautek. Jeho zásluha byla oceněna čestnou stráží čtveřicí skautů u jeho rakve.

Antonín BAŽANT

DIVADLO ZA KOSTELEM – SEZÓNA 2011

V pátek 15. července se v příjemném prostředí parčíku za kostelem sv. Kateřiny konalo divadelní představení s názvem „Božský řízek“. Divadelní hra turnovského souboru Nakafráno pojednává především o nevyzpytatelných zákoutích ženské duše, která je v těhotenství značně přecitlivělá. Živočišná Věra, upjatá literární kritička Lucie, punkerka Tereza, esoterická Magdaléna (hrála ji Alena Tomášová, která před několika lety působila na dolnobousovské ZŠ) a trochu hysterická Pavlína se jednoho dne v pokročilém stavu sejdou v porodnici. Z nesourodosti obyvatelky jednoho nemocničního pokoje logicky vznikají přestřelky slovní i fyzické.

Není řízek jako řízek, v tom je čeština tak jedinečná. Symbolicky to báječně vyznělo od živočišné Věry Macákové, která jako správná selka při představení spořádala asi pět vepřových řízků. A vězte, že její „bejvalej“, to byl taky „pěknej řízek“! Což ostatně nyní dobře ví i více než 120 nadšených diváků v Dolním

Bousově. Jedna vtipná průpovídka stíhala druhou a diváci odcházeli spokojení a s úsměvem na tváři.

Z rozhovoru po představení vyplynulo, že holky ze souboru Nakafráno chystají další divadelní představení. Bude se opět jednat o komedii, tentokrát pod názvem „Drůbeží nárez“ a její premiéra by měla být již letos v listopadu. Protože se celému souboru u nás za kostelem líbilo, máme přislíbeno, že se k nám s novou hrou příští rok v létě rády vypraví. Na závěr si neodpustím trochu jednoduché konstatování - Božský řízek byl prostě božský!

V sobotu 20. srpna nám štěstí a počasí opět přálo a v improvizovaném přírodním divadle za kostelem se mohlo konat druhé představení. Po roce se k nám do Dolního Bousova vrátili ochotníci z Dobrovice – divadelní soubor Dobrovít. V příjemném podvečerním chládku jsme měli možnost shlédnout divadelní kus s názvem Hrobka s vyhlídkou. Prostředím hry byl tentokrát starobylý dům zahalený v mlze, rozlehlá

zahrada s podivným záhonem růží a hrobka se zapečetěnou rakví. Napětí, hrůzná odhalení i neotřelý humor - to vše předvedl divadelní soubor Dobrovít ve své detektivní komedii s hororovými prvky.

Vedoucí souboru po představení ochotně přislíbila účast na příští prázdniny, a tak se už dnes můžeme těšit, jakou novou hru pro příští rok nastudují.

A k tzv. „divadelní sezoně 2011“ ještě poznámka závěrem. Společně s panem spisovatelem Vančurou a potažmo panem Hrušínským musím konstatovat, že

tento způsob léta našemu divadlu pod širým nebem příliš nepřál. Kvůli nepředvídatelně špatnému počasí jsem musela zrušit dvě další dojednaná představení – odpolední pohádku Červená Karkulka s ochotníky ze Železného Brodu a představení Sluha dvou pánů v podání divadelního spolčenosti Bouda. Posledně zmiňovanou hru jsem po dohodě s vedením souboru přeložila na pátek 21. října od 18 hodin do méně atraktivního prostředí v sokolovně. Tímto všechny srdečně zvu.

Dita ŘÍHOVÁ

PANE OPĚT ZVÍTĚZILA V SOUTĚŽI REGIONÁLNÍ POTRAVINA

Také ve druhém ročníku soutěže Středočeská regionální potravina si dolnobousovská pekárna PANE vedla velice úspěšně. Vloni zvítězila v kategorii Pečivo s Bousovskou vícezrnou houskou a v kategorii Lahůdky se Špaldovým řezem. Do letošní soutěže se přihlásilo sedmnáct potravinářských výrobců se 47 výrobky: Pivovar Kácov, PANE s.r.o., PRAVE Rakovník, Jatky Sojka, Jatky Bojany, Řeznictví a uzenářství U Dolejších s.r.o., Fiala Milovice s.r.o., AGRO Jesenice u Prahy a. s., Zátka s.r.o., Pivovar Herold s.r.o., Cvrčkovická pekárna s.r.o., Václav Hoch, Petr Kříž, Tavírna sýrů Salix s.r.o., Mlékárna Kopecký s.r.o., Biopekárna Zemanka – Jan Zeman, Pivovar Ferdinand a. s. Hodnotitelská komise složená ze zástupců Ministerstva zemědělství ČR, Státní potravinářské inspekce, Krajské veterinární správy, Středočeského kraje, Potravinářské komory ČR a Agrární komory ČR všechny přihlášené výrobky hodnotila a vyhlásila vítězné potravinářské výrobky s právem označovat se logem Středočeská regionální potravina.

Pekárna PANE zvítězila v kategorii Pekařské výrobky včetně těstovin s výrobkem Bousovský chléb. Jedná se

o pšenično-žitný chléb s obsahem 40 % žitné mouky. Přísadou do těsta jsou i bramborové vločky, žitný kvas a sušená syrovátka. Chléb má dobře vypечenou kůrku a pórovitou střídku a zůstává dlouho vláčný. Je rozvážen do oblasti Mladé Boleslavi, Mnichova Hradiště, Benátek nad Jizerou, Bakova nad Jizerou a Jičína. Druhým vítězným výrobkem bousovské pekárny byl v kategorii Cukrářské výrobky včetně cukrovinek Boleslavský lipánek. A kdo uspěl v ostatních kategoriích? V Masných výrobcích to byla Milovická uzená kýta s kostí (Fiala Milovice), mezi Sýry Haťovský sýr s bílou plísní speciál (Mlékárna Kopecký), v kategorii Alkoholické a nealkoholické nápoje (s výjimkou vína) komise jako nejlepší vybrala Sedm kulí – polotmavé speciální pivo z Pivovaru Ferdinand. V kategorii Ovoce a zelenina byl nejlepší Špenát ochucený z AGRO Jesenice a v kategorii Ostatní vyhrál Med květový pastový od Václava Hocha. Všechny vítězné produkty mohli ochutnat návštěvníci výstavy Země živitelka, která se konala v Českých Budějovicích v termínu 25. – 30. srpna.

Miloslav JEČNÝ

VZPOMÍNKA NA TATÍNKA – VZPOMÍNKA NA ŠKOLU

V Bousováku číslo 10 z října 1969 byla otištěna vzpomínka Josefa Nypla na tatínka. A protože část textu má vztah k dolnobousovské škole, která prochází rozsáhlou rekonstrukcí, připomeňme si dobu, kdy se starší část školy stavěla.

Můj otec měl i určitý vztah k našemu městečku. Když zde stavěli v roce 1893-4 novou školu, chodil tehdy jako 23letý tesařský dělník na této škole pracovat. Chodil z Popovic u Jičína přes Markvartice denně tři hodiny rychlé chůze na práci sem na tuto školu a večer zpátky. Vzpomeneme-li tu dálku a tesařina není lehké zaměstnání! V sedmadvaceti letech se oženil a byli jsme čtyři děti. Když jsme později

v Bousově koupili domek č. 420, jezdíval se tatínek k nám potěšit. Když jsme procházeli městem kolem školy, na které kdysi dávno pracoval, zadíval se na ni a prohodil: „Jó, tenkrát jsme se našlapali za prací a stačilo nám kus chleba, to dnes si mohou lidi všechno dovolit a když chtějí a umějí dělat, všeho dosáhnou. Ale my jsme snad tenkrát byli klidnější a při té bídě i spokojenější.“

Za více než sto let se situace hodně změnila. Rekonstrukci školy provádí firma CL Evans, většina pracovníků denně dojíždí z České Lípy a okolí auty. Jedno století, a vše se výrazně změnilo.

Miloslav JEČNÝ

krátce z bousovska

Pozvánka na výstavu - Infocentrum Dolní Bousov si Vás dovoluje pozvat na 2. výstavu nálepek a krabiček od sirek ze sbírky pana Nožíře. Je zde vystaveno více než 2 500 historických, současných, českých i zahraničních zápalek. Výstava je přístupná v otvíracích hodinách Infocentra Po 8 - 15.30, Út - Čt 8 - 18, Pá 8 - 16 a So 9 - 12 hodin a potrvá do 27. 10. 2011.

Dita ŘÍHOVÁ

Vydařený dětský autokros. Ve dnech 25. a 26. července 2011 se uskutečnil na bousovském závodišti Rachvala závod RacerBuggy v dětském autokrosu O pohár sponzorů. V týdnu před závodem bylo deštivé počasí, trať byla nesjízdná, a tak se uvažovalo o odvolání. V pátek 24. června bylo s velkým rizikem rozhodnuto, že se pojedje. O víkend bylo nakonec hezky, a tak se závodilo v ideálních podmínkách na pěkné trati. Dvačet tři chlapců a dvě dívky sváděli urputné boje ve třech kubaturách. Nejmladší 5 - 8 letí ve třídě 160 ccm, starší 6 - 12 letí ve třídě 125 ccm a ti nejstarší, osmi až patnáctiletí, ve třídě 250 ccm.

Sobotní výsledky: 250 ccm: 1. Václav Tříška, 2. Adam Prokop, 3. Milan Vaněk. 125 ccm: 1. Ondřej Koleník, 2. Jakub Novotný, 3. Martin Vaculík. 160 ccm: 1. Martin Kadleček, 2. Josef Švorc, 3. Martin Vaculík.

Pohár sponzorů pokračoval v neděli druhým závodem. 250 ccm: 1. Václav Tříška, 2. Klára Čásenská, 3. Filip Severský. 125 ccm: 1. Dominik Prokop, 2. Ondřej Koleník, 3. Ondřej Hartych. 160 ccm: 1. Martin Kadleček, 2. Josef Švorc, 3. Martin Vaculík.

Josef PROCHÁZKA

Školní rok 2011/2012 v dolnobousovské základní škole bude zahájen později, než jinde. Důvodem jsou probíhající stavební práce na rekonstrukci školy. Slavnostní zahájení se uskuteční v pátek 9. září od osmi hodin před budovou školy (ve Školní ulici). Přivítáme prvňáčky, žáci a rodiče se podívají do zrekonstruovaných tříd, žáci se dozví potřebné informace a dostanou rozvrh. Pravidelné vyučování začne v pondělí 12. září

Miloslav JEČNÝ

Autokros zrušen! 35. Dolnobousovský autokros, Mistrovství České republiky, který se měl jet 8. a 9. října 2011, byl zrušen. Důvod? Nepodařilo se sehnat potřebné finanční zajištění. Loňský závod (11. 7. 2010) byl pro nás abnormálně ztrátový. V tropickém vedru se na závody přišlo podívat pouhých 300 diváků, nejméně v celé historii dolnobousovských motoristických akcí. Propad příjmu do pokladny ze vstupného byl asi osmdesát tisíc. Kropení trati, které připomínalo lití vody na rozpálená kamna, stálo padesát tisíc. Tím jsme vyčerpali téměř

všechny finanční rezervy. Žádosti o podporu adresované institucím zůstaly bez ohlasu ... Co dál? Na příští rok jsme požádali opět o mistrovský závod M ČR a dva závody RacerBuggy. Chceme autokros v Dolním Bousově udržet!

Josef PROCHÁZKA

Turistická známka Dolního Bousova. S radostí oznamujeme, že v Infocentru Dolní Bousov je v prodeji dřevěná turistická známka Dolního Bousova. Známká má pořadové číslo 1857 a je na ní vyobrazen pohled na kostel sv. Kateřiny. Cena turistické známky je 30 Kč (tato cena je doporučena jejím výrobcem).

Dita ŘÍHOVÁ

Mateřská škola Dolní Bousov zahájila 1. září nový školní rok plně obsazená, tedy s 82 dětmi. Žádost o přijetí projevili rodiče 44 dětí. Devět jich bylo vyřazeno, protože neměli trvalý pobyt v Dolním Bousově či obcích k Bousovu patřících. Ze zbývajících 35 jich bylo přijato 28, protože 26 dětí přešlo do první třídy základní školy, jedno se z MŠ odhlásilo a jedno bylo vyloučeno. Nepřijato bylo sedm dětí, většina mladších tří let, požadujících nástup v roce 2012 nebo nyní na pět dnů v měsíci. Těm bude nabídnut nástup do mateřské školy v případě, že se v ní uvolní místo - vloni se to stalo šestkrát...

Miloslav JEČNÝ

Martin Svoboda mistrem České republiky v divizi Touring autokrosu! Své suverénní postavení Martin potvrdil v předposledním závodě Mistrovství České republiky, který se jel v Sedlčanech 27. a 28. srpna 2011. Bylo to jeho čtvrté vítězství ze šesti závodů a už před posledním kláním ve Štikovské roklí v Nové Pace (jede se místo Dolního Bousova 8. A 9. Října) je Martin celkovým vítězem a mistrem České republiky. Blahopřejeme

Josef PROCHÁZKA

Ochotnické divadlo se hrálo v Dolním Bousově před 150 lety. Svědčí o tom zpráva jistého (nebo jisté) A. P., otištěná v předním českém literárním časopise Lumír 20. prosince 1860 (ročník 10., číslo 51, strana 1227).

„Z Doleního Bousova. Zdejší páni ochotníci nás potěšili opět jedním divadelním představením, dávali dne 9. t.m. Paličovu dceru od Tyla. Volba se nám zdála býti trochu smělá, a pochybovali jsme, že se tento kus pro nedostatek sil provést dá. Naše obávání se však proměnilo v radostné překvapení ještě před ukončením prvního jednání, neb jsme již byli přesvědčeni, že vše dobře provedeno bude, a ne jinak: hlavní úlohy byly dobře a zdařile provedeny, zvláště se líbili: Valenta, Melichar a Antonín. Dívky hrály jedna lepší než druhá a všeobecně se líbily, zvláště Rozár-

ka. Ty nejmenší úlohy, jak se často stává, trochu pokulhávaly, poněvadž byly teprve poslední den rozdány, ale obecenstvo bylo předně úplně spokojeno a ocenilo herce hojným potleskem. Můžeme směle tvrdit, že to byla nejzdařilejší hra, jakou jsme posud u nás viděli. Vzdáváme zvláště však díky panu Valentovi za jeho nezištné jednání a namáhání, an cedule a jiné potřebné věci zadarmo a jen z lásky k divadlu obstarává, a panu Čejkovi, že se na ředitelství laskavě přijal a je řádně vykonává. O Svátcích prý opět něco uvidíme, těšíme se tedy již napřed, radíme jen pánům ochotníkům, aby raději lehké kusy k provozování volili a aby budoucně i malé úlohy patřičně obsadili.“

Je škoda, že nám autor zprávy neuvedl jmenovité tehdejší bousovské ochotníky sdružené kolem panů Valenty a Čejky. Asi bychom je museli hledat v okruhu studentů, učitelů místní školy, členů Stojmíra apod. A je dobře, že ochotníci nedali na doporučení pisatele zprávy a i nadále uváděli kromě frašek i náročné hry – třeba již v následujícím roce sehráli mj. další dvě Tylovy hry: paní marjánku, matku pluku a Bankrotáře. Ale o tom zas někdy příště.

Karol BÍLEK

Dny evropského dědictví v Bousově. V rámci dnů evropského dědictví s tématem „Památky – tvůrci panoramat“ Vás zveme ve středu 14. září 2011 na návštěvu kostela sv. Kateřiny v Dolním Bousově doplněnou o komentovanou vyhlídku z věže kostela a výklad o historii kostela. Zájemcům o výstup na věž doporučujeme vzít si s sebou baterku nebo čelovku, protože točité schodiště je špatně osvětlené. Komentovaná prohlídka začíná v 18 hodin a pro ty, kteří nestihnou první skupinu, také od 19 hodin.

Dita ŘÍHOVÁ

Nohejbalový turnaj se konal ve dvou termínech. I přes nepříznivé počasí se v sobotu 30. července v Dolním Bousově sešli nohejbalisté. Na kurtech Sokola se konal 3. ročník turnaje v nohejbale. Nepřetržitý déšť byl zatěžkávací zkouškou jak pro antukové kurty, tak pro samotné hráče. Přihlášené trojice z větších vzdáleností

(Trutnov, Náchod, Řeporyje, Jizerní Vtelno, Božkov) pořadatel před začátkem turnaje upozornil, že pro nepříznivé počasí nemusí být akce uskutečněna a po dohodě jejich účast zrušil. Přesto se prezentovalo dostatek účastníků, aby se turnaj uskutečnil alespoň v menším měřítku. Před zahájením bylo dohodnuto, že hlavní turnaj bude odložen na sobotu 27. srpna a tradiční ceny (putovní pohár, padesátilitrový sud Svijanské jedenáctky a sady dresů T-Mobile) budou rozděleny až v náhradním termínu. Turnaj trojic se nesl v přátelském duchu, ale i tak byly k vidění velmi kvalitní duely. Z vítězství se nakonec radovali hráči z Mnichova Hradiště, na druhém místě se umístily Bařčovice. V náhradním termínu 27. srpna se prezentovalo méně družstev. Důvodem byla již zahájená nohejbalová soutěž, takže většina hráčů musela plnit své oddílové povinnosti při mistrovských utkáních, které začaly právě v tuto sobotu. Poděkování patří všem sponzorům, bez jejichž přispění by nebylo možné akci uskutečnit. Ceny dodaly Pivovar Svijany, Cukrovar Dobruška a Brámac.

Roman ZEBŘLÍK

Novinky z městské knihovny.

Výběr zajímavých knih pořízených za poslední čtvrtletí do knihovny.

Dětská literatura:

Mrazení - Maggie Stiefvaterová,
Drakobijecká akademie.

Beletrie pro dospělé:

Černobílý svět – Kathryn Stockett,
Vyrovnaný účet – Dick Francis.

Naučná literatura:

13. Komnata - 4. díl - Léčba příběhem,
Mozaiky pro šikovné ruce.

Dita ŘÍHOVÁ

KULTURNÍ TIPY Z DOLNÍHO BOUSOVA

16. 8. do 27. 10.	Výstava nálepek a krabiček od sirek – Galerie Na faře
14. 9.	Dny evropského dědictví v Bousově – komentovaná prohlídka kostela,
zač. 18:00, příp. 19:00
3. – 9. 10.	Týden knihoven, akce pro veřejnost v Městské knihovně
(besedy, divadlo, prodej knih)
5. 10.	Divadlo v knihovně, pohádka Císařovy nové šaty, 17:00
13. 10.	Vystoupí folkový písničkář Vojta KidákTomáško, sál Staročeské restaurace, 18:00
21. 10.	Divadelní komedie Sluha dvou pánů, sokolovna Dolní Bousov, 18:00
1. – 24. 11.	Výstava „Albertov '89: výročí Sametové revoluce“, zapůjčeno z Přír. fakulty UK v Praze

TÝDEN KNIHOVEN 2011

Již druhým rokem Vás v říjnu zveme na **Týden knihoven** plný knihovnických akcí...

Pro ty, kteří ještě do knihovny nechodí, ale o tom vážně uvažují, bude celý **týden probíhat registrace nových čtenářů zdarma s platností legitimace na 1 rok.**

Hříšným dlužníkům i dlužným hříšníkům nabízáme AMNESTII. Máte jedinečnou možnost vrátit knihy bez poplatku z prodlení, a to **pouze v týdnu od 3. do 9. října.** To není proto, že chceme nějak protěžovat ty nepořádné. Je to proto, že chceme naše knížky zpět. Neváhejte a využijte této akce. Pokud jste knihy ztratili, je to šance i pro vás, přijít, zaplatit náhradu a nemuset platit upomínku.

Po celý týden bude v otvíracích hodinách knihovny probíhat prodej krásných dětských knih nakladatelství Thovt.

A nezapomněli jsme ani na dospělé. Během tohoto týdne Vám nabídneme několik různých důvodů, proč přijít posedět do knihovny. Přesvědčte se sami:

3. 10. – PONĚLÍ:

Cestovatelská beseda Byla jsem v Austrálii – 18:00

Vypráví a fotografie promítá paní Meszarosová z Dolního Bousova

5. 10. – STŘEDA:

Divadlo pro děti – 17:00

Přijďte do knihovny na hranou pohádku **Císařovy nové šaty**

6. 10. – ČTVRTEK:

Vzpomínkový večer s knihami spisovatelky Monyové – 18:00

Připravujeme komponovaný pořad o životě a knihách tragicky zesnulé spisovatelky Monyové

7. 10. – PÁTEK:

Černá hodinka se severskou detektivkou – 20:00

Přijďte si s přáteli posedět s občerstvením u stolků, nechte si předčítat při světle svíček; abychom se nebáli, můžete s sebou vzít i něco ostřejšího (k pití, samozřejmě)

A pro všechny vyhlašujeme **TIPOVACÍ SOUTĚŽ.**

Zkuste odpovědět na otázku:

Kolik kilogramů knih denně projde knihovnicí rukama?

Po celý týden budeme vážit vrácené knihy a jsme samy zvědavé na výsledek. Své tipy nám můžete hlásit osobně při návštěvě knihovny nebo v případě, že nebudete mít bohužel cestu k nám do knihovny, zaslat mailem na adresu **knihovna@dolni-bousov.cz.** Pro nejpřesnějšího tipujícího bude připraven „knihovnický balíček“ plný překvapení.

Knihovna má pro veřejnost otevřeno Út 12 – 18, St 15 – 18, Čt 12 – 18 a Pá 10 – 14 hodin a každý si u nás může během návštěvy nabídnout kávu nebo čaj. Pro děti je připraven dětský koutek. Jste srdečně vítáni nejen tento týden!
Dita ŘÍHOVÁ

HISTORIE KOSTELA SV. KATEŘINY Z ARCHIVNÍCH ZÁZNAMŮ

Kostel sv. Kateřiny je dominantou Dolního Bousova, viditelnou z širokého okolí. Již několik let je obehnutý lešením. Snahou všech zainteresovaných je dokončit jeho opravu. Postupně se to i daří. Podívejme se, co o dějinách kostela sv. Kateřiny v archivech našla firma Murus na základě objednávky od města. Archivní rešerše zpracovala Markéta Česáková.

Miloslav JEČNÝ

Dějiny Dolního Bousova a jeho okolí se obecněji zabývá publikace Dolní Bousov, moje město. Popisu kostela sv. Kateřiny v Dolním Bousově se věnoval Zdeněk Wirth v rámci soupisu uměleckých a historických památek, který probíhal na počátku 20. století. Základní informace o správní příslušnosti Dolního Bousova před rokem 1848 přináší topografické příručky J. Schallerera či J. Sommera. Podkladové materiály pro sestavení Schallerovy topografie jsou uloženy v Eichlerově sbírce v Archivu Národního muzea v Praze.

Pro studium dějin farního úřadu v Dolním Bousově jsou důležité především prameny církevní správy. První zmínky o této farnosti pocházejí z konfirmačních knih, na něž odkazuje Profous. Dílčí prameny ke starším ději-

nám farnosti v Dolním Bousově se nacházejí ve fondu Archiv pražského arcibiskupství, uloženém v Národním archivu v Praze. Po roce 1784, kdy byl Boleslavský kraj připojen k litoměřické diecézi, lze pramennou základnu rozšířit i o agendu Biskupské konsistoře v Litoměřicích. Stěžejním fondem je však fond Farní úřad Dolní Bousov, uložený ve Státním okresním archivu Mladá Boleslav. K dějinám kostela sv. Kateřiny v Dolním Bousově by kromě výše uvedených fondů měl mít cennou vypovídací hodnotu také fond Velkostatek Kost, neboť majitelé tohoto panství byli patrony zdejšího kostela až do poloviny 20. století. Fond Velkostatek Kost, uložený ve Státním oblastním archivu v Zámrsku, však dosud nebyl zpracován a vzhledem k jeho rozsahu (cca 50 běžných metrů), kdy spisový materiál v naprostém rozsypu, není přístup do těchto písemností možný.

Po roce 1850 začaly vstupovat do řešení záležitostí stavebních úprav kostelů rovněž nově konstituované úřady státní správy. Vzhledem k tomu, že obec Dolní Bousov správně spadala až do roku 1949 do politického okresu Jičín, proběhla archivní rešerše rovněž v písemnostech fondu Okresní úřad Jičín, uloženém ve Státním okresním archivu v Jičíně. Současně byla v tomto archivu pro-

vedena i rešerše ve fondech Okresního úřadu Sobotka, do jehož správního obvodu Dolní Bousov spadal v letech 1855 – 1868 a Okresní národní výbor Jičín, jehož správního obvodu byl Dolní Bousov součástí v letech 1945 – 1949. Tyto poslední dva jmenované fondy však pro dějiny farního úřadu a kostela v Dolním Bousově nemají žádnou vypovídací hodnotu. V roce 1949 byl Dolní Bousov připojen k okresu Mnichovo Hradiště a následně, po reformě státní správy v roce 1960, se tento okres stal součástí většího územně správního celku – okresu Mladá Boleslav. Archivní rešerše, jež byla provedena ve fondech Okresní národní výbor Mnichovo Hradiště a Okresní národní výbor Mladá Boleslav, uložených ve Státním okresním archivu Mladá Boleslav, přinesla jen dílčí informace o opravě kostela v letech 1970 – 1971. Záležitosti oprav církevních objektů se projednávaly i na úrovni II. instance státní správy, agenda krajských úřadů však žádné zásadní prameny ke stavebním dějinám kostela sv. Kateřiny v Dolním Bousově neobsahuje. Poněkud úspěšnější bylo pátrání ve fondu Zemský výbor II Praha, uloženém v Národním archivu v Praze. Zde se v rámci spisu zachování starých památek nachází složka kostela v Dolním Bousově, obsahující dokumenty z let 1907 – 1926, které vznikly v souvislosti s podáním žádosti Farního úřadu v Dolním Bousově o udělení zemské subvence na opravu kostela sv. Kateřiny. O vyplacení udělené subvence na opravu tohoto kostela svědčí záznam v seznamu subvencí plánovaných na rok 1928, který se nachází ve fondu Státní památková správa, uloženém rovněž v Národním archivu v Praze. Bez jakékoliv vypovídací hodnoty pro dějiny farního kostela v Dolním Bousově se ukázaly být fondy Státní památkový úřad Vídeň, obsahující písemnosti tohoto úřadu delimitované v rámci archivní odluky po roce 1918, či zemský úřad Praha. Dílčí informace k dějinám církevních staveb mohou obsahovat i prameny archivů samosprávných celků. V případě fondu Archiv obce Dolní Bousov, uloženém ve Státním okresním archivu Mladá Boleslav, lze v obecní kronice pocházející z let 1887 – 1957 dohledat rovněž zmínky o zřízení zdejší farnosti i o stavbě kostela, které jsou zachyceny v úvodu kroniky shrnujícím nejstarší dějiny tohoto města.

Jako ikonografické prameny lze využít materiál Sbírky fotografií Státního okresního archivu Mladá Boleslav či Muzea Mladoboleslavska, i když zobrazení obce Dolní Bousov či dokonce kostela sv. Kateřiny v nich není příliš početně zastoupeno. Častější materiál je k nalezení ve fotosbírce Národního památkového ústavu, ú.o.p. pro střední Čechy v Praze. V archivu tohoto úřadu je také uložen evidenční list kostela sv. Kateřiny v Dolním Bousově a zprávy Zdeňka Novotného o restaurování plastik z hlavního oltáře a o restaurátorském průzkumu nástěnných maleb v presbytáři tohoto kostela. Vyobrazení Dolního Bousova bylo otištěno také ve vlastivědné publikaci J. V. Šimáka, dobový pohled na náměstí s kostelem sv. Kateřiny se objevuje v Kučově encyklopedické práci o dějinách měst a městeček, obrazovým materiálem je doplněna i publikace o regionálních dějinách pod titulem Dolní Bousov, moje město. Kartografické prameny lze hledat v Ústředním archivu zeměměřičství a katastru, kde jsou uloženy císařské otisky z roku 1842. V Národním archivu se nacházejí indikační skizzy z let 1842-1879. I., II., a III. vojenské mapování je k dispozici

také na webových stránkách Laboratoře geoinformatiky Univerzity J. E. Purkyně. Ve fondu Velkostatek Kost, uloženém ve Státním oblastním archivu v Zámrsku, se nachází mapa panství Kost, zhotovená na žádost Václava Kazimíra Netolického někdy kolem roku 1770. Tato mapa eviduje zádušní, farní, panské a poplatné pozemky všech vesnic včetně města Sobotky a městečka Dolního Bousova. Z dalších kartografických pramenů tohoto fondu je třeba zmínit album map dvorů kreslených a kolorovaných na papíře asi z roku 1880, v němž je zachycen rovněž Dolní Bousov. V prozatímním soupisu map tohoto fondu je zmíněno, že panství Kost nechalo vyhotovit mapy jednotlivých obcí, které však byly kosteckému panství zcizeny.

Komplikovaná situace nastala v případě dohledávání stavebních plánů tohoto kostela. Z bližšího studia spisového materiálu vyplývá, že stavební plány a případně i půdorysy kostela byly přikládány k jednotlivým žádostem o subvence na opravu této sakrální stavby či k technickým zprávám o jejím stavu. Přesto se však ani jeden z těchto plánů či půdorysů nepodařilo nalézt. Jediným, i když pouze dílčím úspěchem bylo dohledání nákresu půdorysu a klenutí tohoto kostela, který je součástí spisu vztahujícímu se k opravě klenby kostela v letech 1886 – 1887. Tento spis je uložen ve fondu Okresní úřad Jičín ve Státním okresním archivu v Jičíně. Na tomto místě je třeba upozornit, že velké možnosti nálezů slibuje spisový materiál fondu Velkostatek Kost či spisy fondu Biskupská konsistoř v Litoměřicích, které stále čekají na své zpracování.

K dějinám farního úřadu a kostela sv. Kateřiny v Dolním Bousově

Nejstarší zmínky o faře a kostele v Dolním Bousově pochází ze 14. století. Prvně je farnost zmiňována v roce 1352 jako součást děkanátu hradištského (tj. Mnichovo Hradiště). Od 70. let 14. století se Dolní Bousov (či spíše Bussow či Bausow) častěji objevuje v záznamu konfirmačních knih. Konfirmační knihy uvádějí, že roku 1385 potvrdil Jan z Michalovic, majitel zdejšího zboží, faráře v Bousově. Záznam z roku 1398 dokládá, že se kněz z Bousova účastnil ustanovení kněze při kostele ve Vlčím (Vyšším) Poli. V roce 1404 se v konfirmačních knihách objevuje zápis, že byl dosazen kněz k farnímu kostelu v Dolním Bousově. Od roku 1413 vystupuje jako patron kostela v Dolním Bousově Kuneš z Konojed. Mezi lety 1445-1448 byl Dolní Bousov připojen k panství Kost, k němuž patřil až do roku 1848. Majitelé kosteckého panství zůstali patrony kostela i po roce 1848, kdy byla zrušena patrimoniální zpráva.

Po husitských válkách zůstal kostel na dlouhý čas osazen pod obojími, kteří se na zdejším panství hojně soustředili, neboť majitelé panství, zvláště páni z Bibrštejna, byli horlivými příznivci utrakvismu. Od 16. století fara v Dolním Bousově nebyla obsazena, bohoslužby zde vykonávali kněží ze Sobotky jednou za tři neděle. Za třicetileté války došlo k velkému poničení města, v roce 1639 byl císařskými vojsky vydrancován a pobořen rovněž zdejší kostel. V rámci rekatolizace byl na hřbitově v Dolním Bousově postaven malý provizorní dřevěný kostelík, který byl spravován děkanem ze Sobotky až do roku 1753, kdy byly znovu obnovena samostatná farnost v Dolním Bousově.

V 17. století se objevuje zmínka o Bousovu v soupisu obsazených i neobsazených far, který vznikl někdy kolem roku 1631. Bousovská farnost je evidována pod děkanstvím v Sobotce, které spadalo do vikariátu Mladá Boleslav. Záznam uvádí, že k soboteckému děkanství byly připojeny celkem tři farní kostely (Osek, Dolní Bousov, Markvartice) a dva kostely filiální (Nepřívěc, Libošovice). Jako kontor bousovského kostela je uveden hrabě Černín. Později se farnost v Bousově vyskytuje také v seznamu far, farářů a patronů kostelů z let 1672 – 1674, jenž byl rovněž sestaven dle jednotlivých vikariátů. V rámci vikariátu Mladá Boleslav se v tomto seznamu nachází záznam o děkanství v Sobotce, k němuž byly přiřazeny tři farní kostely, tentokrát jmenovitě Bousov, Markvartice a Nepřívěc. Jako filiální jsou zde uvedeny kostely v Oseku a Libošovicích. Patroněk kostela v Bousově byl jmenován hrabě Humprecht Černín. Podrobněji se o bousovské farnosti zmiňuje soupis děkanátů a far Boleslavského kraje z roku 1700. Souhlasně s předchozím seznamem uvádí, že k farnímu kostelu Máří Magdalény v Sobotce, jehož patronem byl v té době Heřman Jakub Černín, patří tři farnosti, tj. Bousov, Markvartice, Nepřívěc, a dva filiální kostely v Oseku a Libošovicích. K Bousovu, který měl sám o sobě 284 duší, připadaly obce Rohacko se 40 dušemi a Záhumenní Lhota s 19 dušemi. Zároveň je zde poznamenáno, že farář sepsal inventář předmětů potřebných k bohoslužbám. Z roku 1727 se dochoval další soupis kostelů sestavený dle jednotlivých vikariátů. Kostel v Bousově je zde evidován v rámci vikariátu Mladá Boleslav, a to ve správě děkana ze Sobotky. Zároveň se v tomto zápise objevuje zmínka, že farní kostel v Bousově nechal hrabě Humprecht Jan Černín z Chudenic v roce 1664 opravit.

Farnost v Dolním Busově byla znovu obsazena zásluhou hraběte Václava Kazimíra Netolického z Eisenbergu, pána na Kosti, Rovni, Rakově a Lochovicích, v roce 1753. Současně došlo k rozšíření zdejšího farního obvodu, neboť vedle Záhumenní Lhoty a Rohacka byly k Dolnímu Bousovu přifařeny vsi Horní Bousov, Přepře a Vlčí Pole (též Vyšopole či Vyšší Pole) s filiálním kostelem sv. Šimona a Judy. Farářem v Dolním Bousově byl ustanoven misionář Jan Václav Rejman. Roku 1754 byla na mírném návrší severozápadně od náměstí v blízkosti starého kostela vystavěna budova fary. Při vizitaci fary v roce 1754 podal libáňský vikář Jan de Vogl zprávu, ve které uvádí, že: *...kostel sv. Kateřiny, dříve filiální k soboteckému děkanství, byl Václavem Kazimírem Netolickým, svobodným pánem z Eisenbergu, vyzdvižen a ustanoven za farní. Při vizitaci kostela dne 12. října bylo shledáno, že se kopají základy pro nový kostel, a nepochybuji, že jeho nárys byl zároveň s nárysem fary (která se spatřuje již nově postavená) nejdůstojnějším arcibiskupstvím potvrzen. Žádost o schválení nárysů fary a kostela byla Václavem Kazimírem Netolickým zaslána arcibiskupské konsistoři v březnu 1754. Nákrasy a náhledy kostela i fary byly k této žádosti přiloženy, bohužel se však v tomto spise fyzicky nedochovaly. Při vizitaci 4. října 1755 spatřil vikář již novou faru, ale farní kostel sv. Kateřiny velmi starý.*

Václav Kazimír Netolický měl v úmyslu vystavět v Dolním Bousově velkolepou barokní sakrální stavbu, avšak nedostatek financí způsobil, že stavba nebyla dokončena podle původních plánů. Redukce finančních nákladů se projevila především v tom, že z původně

plánovaných dvou kostelních věží byla vystavěna pouze jedna. Vzhledem k finančním možnostem byla stavba odvedena ledabyle, což později přineslo velké problémy především se statikou kostela. Smrt Václava Kazimíra Netolického v roce 1760 přerušila stavební práce na celých šest let. Kostelu v této době chyběla fasáda a nebyla dostavěna vrchní část věže. K vysvěcení kostela došlo roku 1766, světil jej arcibiskupský vikář Jan de Vogl, farář libáňský, a bylo mu ponecháno patrocinium sv. Kateřiny dle kostela původního. Tehdy stále ještě nebyla dostavěna kostelní věž, ta byla dobudována až v roce 1832. V době vysvěcení byl kostel stále ještě bez oltářů a jakéhokoliv vnitřního vybavení. Hlavní oltář sv. Kateřiny nechal zhotovit František Vratislav z Mitrovic, manžel Marie, dcery Václava Kazimíra Netolického z Eisenbergu, jenž se stal po smrti svého švagra Jana Adama Netolického v roce 1769 správcem kosteckého panství za svého nezletilého syna. Na tento oltář byl umístěn vzácný obraz Sv. Kateřina se zasnubuje svému Spasiteli, pocházející ještě z původního kostela (obraz vznikl snad v roce 1702). Přibližně v téže době nechal dolnobousovský farář Václav Streer (podoba jeho jména kolísá, v pramenech vystupuje též jako Štros) vyrobit na vlastní náklady oltář sv. Anny, také oltář sv. Vavřince a zřejmě i oltář sv. Jana Nepomuckého. K těmto oltářům přibyl ještě oltář sv. Vavřince s gotickou řezbou, která patří k nejstarší výzdobě kostela, neboť pochází z původního kostela. V roce 1816 daroval kostelu dolnobousovský rodák Norbert Valenta pozlacenou patěnu a pacifikát. Tentýž rok byly všechny oltáře za 150 zlatých natřeny na bílo (do té doby byly bez nátěru). Bílý nátěr oltářů byl obnoven v roce 1834. Farář Najman, jenž byl do dolnobousovské farnosti dosazen po Streerově smrti v roce 1776, obstaral pro kostel kazatelnu a křtitelnicu, na jejichž financování se podíleli osadníci spolu s farářem. Křtitelnice byla čedičová, uvnitř s cínovou nádobu na křestní vodu, svrchu byla přikrytá dřevěným vyřezávaným poklopem. Inventář dolnobousovského kostela sepsaný někdy po roce 1870 uvádí, že páter Jan Benda nechal tuto cínovou nádobu v roce 1870 na vlastní náklady vyměnit za mramorovou. Zároveň však byla tato věta v inventáři škrtnuta, což umožňuje různé možnosti výkladu. Kazatelna byla dřevěná, zřejmě ve stejnou dobu jako oltáře bíle štafírovaná, avšak inventář kostela vypracovaný po roce 1870 ji popisuje již jako hnědě štafírovanou a zlatem zdobenou.

Rovněž výmalba zdí kostela zaznamenala v druhé polovině 19. století zásadní proměnu. Původně byl kostel vybělen, klenutí bylo štukováno, pouze presbyterium zdobila fresková výmalba. V inventáři kostela sepsaném někdy po roce 1870 je uvedeno, že v roce 1869 byly stěny vymalovány fialově, sloupy získaly šedý nátěr, klenutí však zůstalo bílé, jen štukování bylo žlutě vyzdobeno. K tomu je připojena poznámka, že celý kostel nechal farář Josef Benda vymalovat na náklady Patronátního úřadu Kost. Tato věta však byla posléze škrtnuta, zřejmě šlo o chybný údaj. V souvislosti s opravami kostela v roce 1887 získal kostel rovněž novou výmalbu v odstínech žluté a modré.

V roce 1786 byly pro dolnobousovský kostel přivezeny z Prahy na čtyřech pvozech varhany, pocházející z bývalého kostela sv. Václava na Novém Městě. Tyto varhany byly zakoupeny za 130 zlatých. K pokrytí částky byly využity finanční prostředky z prodeje pozem-

ku, o něj vedl městský magistrát s farou spor. Z tohoto důvodu umístilo město na varhany svůj znak jako výraz spolupodílení se na zakoupení varhan. Kostel byl mimo jiné vybaven zpovědnicemi (inventáře zmiňují celkem tři zpovědnice, jednu starou, jednu novou a jednu menší v sakristii), klekátky z měkkého dřeva (v jednom ze spisů z konce 19. století je zmiňováno jedno zvláště cenné, umělecky vykládané klekátko, stejně staré jako kostel sám), lavicemi z měkkého dřeva (ty, které byly umístěny na choru, byly opatřeny notovými pultíky) či židlemi v oratoři. Součástí inventáře dolnobousovského kostela byly přirozeně různé drahocenné ornáty, monstrance, kříže, barokní kadidelnice, stříbrné i pozlacené mešní kalichy či patény, různé lampy, světla, ale i veliký lustr o 24 svíćích a samozřejmě vzácné knihy apod.

Vybavení kostela bylo obohaceno v roce 1859 o železo-litinovou sochu sv. Jana Nepomuckého a vzácný obraz Panny Marie, který kostelu daroval zdejší farář Jan Kollátor. V následujících letech byla na prostranství před kostelem umístěna na základě rozhodnutí městského představenstva kamenná socha Panny Marie, jež původně stála před Cvrčkovým hostincem na dolnobousovském náměstí. V roce 1920 došlo k přemístění této sochy ke mlýnu Valcha, kde původně měla své místo socha sv. Jana Nepomuckého, která byla odsud vzhledem k tomu, že ji někdo poškodil, odstraněna. V roce 1897 byl v kostele sv. Kateřiny vybudován Boží hrob, financovaný sbírkou osadníků (v hodnotě 246 zl. 35 krejcarů). Jeden ze zápisů v obecní kronice hovoří o původu kostelních hodin. Je zde uvedeno, že pocházejí údajně z hradu Valečova a původně byly umístěny na budově staré radnice. Později, když se strojek hodin porouchal, byly sundány a uloženy v oratoři kostela, přičemž radnice získala náhradní hodiny z Jičína (datace této události není uvedena). V souvislosti s výstavbou nové radniční budovy, která byla započata roku 1861, byla stará radnice zbourána a město se ocitlo bez časomíry. Kronika zmiňuje, že toho roku byly starobylé hodiny, dosud uložené v oratoři kostela, opraveny a pověšeny na kostelní věž.

Ve zvonici na kostelní věži bylo umístěno celkem pět zvonů. Inventáře kostela z druhé poloviny 19. století je vyjmenovávají jako velký zvon sv. Jakub, střední zvon sv. Jan, dva malé zvony a umíráček. Uvnitř kostela se nacházelo dalších pět menších zvonů, dva při hlavním oltáři, jeden při oltáři bočním (nekonkretizováno), jeden v sakristii a jeden zvon nemocných (tzv. Krankenglocke). V písemnostech dolnobousovského farního úřadu se nalézá údaj, že dva ze zvonů (též nespécifikováno) pocházejí z roku 1556, největší zvon byl ulit v roce 1777, avšak v roce 1874 byl bleskem natolik poškozen, že vyžadoval nové odlití. O starobylosti zvonů hovoří i zápisy z obecní kroniky. Ta uvádí, že 2. dubna 1866 se v Dolním Bousově konala slavnost stého výročí posvěcení kostela, při kteréžto příležitosti byl pro kostel zakoupen z výtěžku besedy zvonek k sakristii na místo malého zvonku, který pocházel ještě z původního kostela. Současně je v tomto záznamu zmíněno, že zvon poledník pocházel také z původního gotického kostela a byl starý 300 let. Jiný záznam z obecní kroniky osvětluje pohnutý osud těchto zvonů za světových válek. Kronika zmiňuje, že v roce 1916 vzala vojenská správa kostelu zvony, a to hrubý (6 q), poledník, umíráček a malý zvonek od sakristie. Původní starobylý zvon od sakristie zachrá-

nil městský tajemník Josef Macoun, když za něj nabídl puklý zvonek školní. Z pěti zvonů na věži zůstaly jen dva – pátečník a pozdvihováček. V lednu 1917 získalo záduší za tyto zvony o celkové váze 908,7 kg finanční odškodnění 3634 korun 80 haléřů. Za školní zvonek dostalo město 8 korun. Za druhé světové války v souvislosti s odebráním zvonů coby zdroje materiálu pro vojenské účely byly v prosinci 1942 z dolnobousovského kostela všechny zvony odvezeny. Na kostelní věži byl ponechán pouze jeden malý zvon sloužící jako umíráček.

Přestože zvony z bousovského kostela byly za světových válek zničeny, dodnes nám uchovávají zprávy o nápisích na některých z nich. Kronika obce transliteruje nápis na pátečníku v tomto znění: *Zlit jest zvon na náklad záduší měst. Bousova Doleního leta 1655. Václav Kosina, purgmistr, Jiřík Blažek, Jiřík Zavr, Matěj Hanuš, Jan Bwa, Jan Hosa, Jan Paul, Petr Sstěpan. Řic. Jan Nadazki.* V Eichlerově sbírce, uložené v Archivu Národního muzea, se nachází dotazník ohledně bousovské farnosti, vyplněný v březnu 1828 zdejším farářem Janem Grossingerem. V tomto dotazníku jsou rovněž přepisovány nápisy na zvonech, a sice následovně:... Na velkém zvonu: *Za panování C. W. P. Excellenz P.P. Františka Jozefa Hraběte Czernína z Chudenitz Pána na Neuhausy, Kosti etc. Etc. Za E.D. a W.W. Pana Jana Jiřího Philippi toho času děkana soboteckého I.Z.Z.I. Sanctelacobeora pro nobis. Anno D.M.D.C.C.X.X.I.* Na menším zvonu: *Zlit jest tento zwonna naklad od zaduse města Bausowadoleního leta 1655. Waclav Kossina Burgmistr.*

V druhé polovině 19. století se začaly projevovat problémy se statikou této sakrální stavby související s tím, že výstavba kostela nebyla vzhledem k omezeným finančním možnostem dokončena podle původních plánů. Největší komplikace nastaly s klenutím stropů, zvláště pak s klenbou nad chrámovou lodí, kde měla být pravděpodobně podle původního plánu kopule. Zdejší klenba byla velice těžká a tlačila na zdivo, v důsledku toho začala pukát a objevily se v ní trhliny. Stav kostela je v inventáři z roku 1843 a v inventáři sepsaném někdy po roce 1862 charakterizován jako dobrý. Inventář sestavený někdy po roce 1870 kostel popisuje jako ... *uvnitř ještě v celkem dobrém stavu, zvnějšku však potřebuje kostel brzkou opravu, vápno vlivem deště po částech odpadalo ze zdi.* Do té doby se řešily pouze drobnější opravy kostela. V roce 1853 byl opravami kostelních zdí pověřen zednický mistr Kocvera. V daňovém přiznání na rok 1854 se uvádělo, že za opravy na kostele byla vydána částka 4 konvenční mince 5 kr. Jelikož kostel nedisponoval dostatečným finančním jměním, bylo přesazení nákladů účtováno Patronátnímu úřadu Kost. V roce 1856 již byly provedeny rozsáhlejší opravy. Kromě opravy kostelních zdí byl vyměněn střešní krov a obnovena střešní krytina kostela. Zároveň byla rekonstruována i kostnice stojící na hřbitovu přiléhajícím ke kostelu. Po roce 1850 začaly vstupovat řešení těchto záležitostí nově ustanovené státní správy. Nutnost oprav na kostele sv. Kateřiny přeshetřoval inženýr okresního stavebního úřadu Josef Stolsche na požádání patronátního komisaře Floriana Pietsche. O výsledku šetření byl sestaven protokol datovaný ke dni 28. července 1856. Tento protokol vyjmenovává opravy, které je na budově dolnobousovského kostela nutné provést, konkrétně:

(Pokračování příště)

dolnobousovský sport

CO SE UDÁLO BĚHEM LETNÍ PŘESTÁVKY VE SPORTOVNÍM KLUBU?

Trenérem A mužstva zůstal i pro příští sezónu Milan Hrdý. Kádr doznal několika změn. Jarní hostování Tomáše Šolce z Dětenic se proměnilo v přestup, skončilo hostování Jaroslava Bernata z FK Ml. Boleslav a po vzájemné dohodě nebylo obnoveno, na přestup přichází z dorostu FK MB Jan Hrdý, k fotbalu se vrací Roman Budínský. Šanci určitě dostanou jak hráči rezervy, tak i nadějní dorostenci. Cílem je určitě napravit si reputaci po zpackané minulé sezóně, kdy zejména podzim byl hodně špatný.

Trenérem béčka zůstává Petr Janoušek, kádr má dost široký a kvalitní na to, aby rezerva atakovala opět čelní příčky tabulky. Na hostování do Branžeže odešel Mirek Šmíd a Martin Šimáně, prodloužení hostování do Obrub bylo umožněno Vojtovi Florišovi, Martin Javůrek pokračuje v hostování v Leducích. Kádr doplní Havel Petr ml., který přechází z dorostu. Šanci dostanou dorostenci, kteří hrají už několik let pravidelně A-třidu.

Trenérem dorostu zůstává Pavel Kopecký. Kádr se mu mění pod rukama, jako každý rok. Na hostování do Benátek odešel Sebastian Valdman, z žáků přichází Folprecht, Šrůta, Žáček, Skála. Šanci určitě dostanou dorazové ročníky z žáků. Rádi bychom využili pravidla střídavých startů, které se nám dobře osvědčilo v minulém ročníku. Tato spolupráce fungovala zejména se Sokolem Kněžmost.

U žáků trenérem zůstávají Michal Šolc a Petr Ježek. Kádr, tak jako v dorostu, se jim mění každý rok. Je to práce náročná, ale výsledky mluví za vše. Žáci by se měli poprat o postup do Okresního přeboru.

Minižáci - skončil trenér Pavel Urban, jeho nástupci jsou Víta Svoboda, Ondra Klíma a Martin Kollátor. Práce s „potěrem“ je náročná, ale o to více zajímavá, když vidíte, jak vám výkonnost kluků roste pod rukama.

Přípravka - trenér Mirek Buriánek a Robert Novotný, tato kategorie je sama pro sebe, kluci ve věku 4-6, někdy 7 let předvádějí neskutečné věci, ale příprava do kategorie Mini je na vysoké úrovni díky vedení této kategorie.

Všem trenérům mládežnických i dospělých družstev umožnil sportovní klub absolvovat trenérský kurz, který proběhl v červnu letošního roku, protože povinnost mít u každého družstva trenéra s licenci podléhá rozhodnutí Okresního fotbalového svazu Mladá Boleslav.

Zveme všechny fanoušky na všechny zápasy jak mládeže, tak i dospělých, ať se hraje doma nebo venku. Myslím, že si všichni zaslouží podporu fanoušků.

Miroslav BOČEK

PROVOZOVÁNÍ MOTOKROSOVÉ TRATI RACHVALA

Motokros měl v Dolním Bousově dlouholetou tradici, závodistiště na Rachvalách bylo motokrosové veřejnosti velice známé. Jelo se zde mnoho významných závodů. V osmdesátých letech však motokros vystřídal autokros. Motokros je velice dynamická disciplína, která si v dnešní době nachází velmi mnoho příznivců. Dolní Bousov a jeho okolí není výjimkou a proto jsme se v roce 2008 rozhodli pro založení občanského sdružení nazvaného Motoklub Dolní Bousov. Naše sdružení čítalo cca 30 členů věnujících se motokrosu, ať už aktivně jako jezdci nebo jako příznivci tohoto sportu. Po nezdarech spojených převážně s hledáním lokalit pro vystavění motokrosové trati se nám podařilo koncem roku 2010 spojit s dolnobousovským autoklubem a vrátit tak po třiceti letech motokros opět na rachvalské závodistiště.

Stali jsme se tedy členy Autoklubu Dolní Bousov. Na Rachvalách se nám podařilo za krátkou dobu vybudovat pěknou motokrosovou trať, kterou chceme dále vylepšovat a závodistiště proměnit v moderní areál se solidním zázemím.

Co se týká konkrétního využívání motokrosové trati, jsou určeny tři tréninkové dny – úterý a čtvrtek od 14 do 19 a sobota od 11 do 16. V tréninkový den se platí 100 Kč za motocykl, příp. čtyřkolku. Členové autoklubu trénují zdarma. Takto vybrané peníze využíváme opět k vylepšování trati i celého areálu. Naši trať již využilo k tréninku i mnoho jezdců české motokrosové špičky, je oblíbenou tratí i mistra Evropy Petra Bartoše.

Dne 13. 8. 2011 jsme uspořádali závody hoby motokrosu s vloženým závodem licenčních jezdců. Při přejímce se přihlásilo celkem 120 jezdců rozdělených do tříd 60, 80, MX1, MX2, ČZ, Veterán a Licence.

Dráhu jsme velmi dobře připravili a po nočním dešti, který ji ideálně nakropil, měla v den závodu perfektní povrch. Závody se vydařily, ohlasy jezdců byly velmi kladné a diváci, kteří se přišli podívat, určitě nelitovali. Chtěl bych tímto moc poděkovat všem členům autoklubu, kteří se podíleli na výstavbě trati a pořádání závodů. Děkuji hasičům DB, jmenovitě panu Nechánskému a Vodhánělovi, za ochotu a pomoc při závodech. Největší poděkování ale patří firmám a lidem, bez kterých bychom naši trať vůbec nevybudovali. Jsou to Valda Stavební služby, Havelka Stavební stroje, J+M Zikmund s.r.o., Svoboda, Autodoprava Myšák. V letošním roce bychom ještě rádi uspořádali jeden závod, a to 8. 10. 2011. Srdečně zveme všechny příznivce motoristického sportu.

Výsledky třídy 60:

1. Jaroslav Teraz, 2. Michal Kalík, 3. Matyáš Pytloun.

Výsledky třídy 80:

1. Ladislav Řezníček, 2. Daniel Pokus, 3. Jan Koblre.

Výsledky třídy MX2:

1. Kryštof Kouble, 2. Vojtěch Janeček, 3. Radek Plavecký.

Výsledky třídy MX1:

1. Jan Svárovský, 2. Vojtěch Janeček, 3. Jan Rieger.

Výsledky třídy Veterán:

1. Pavel Píček, 2. Aleš Coufal, 3. Jiří Coufal.

Výsledky třídy ČZ:

1. Dušan Bari, 2. Petr Bartl, 3. Zdeněk Boháč.

Výsledky třídy Licence:

1. Petr Bartoš, 2. Michal Bárta, 3. Eduard Těšínský.

Eduard TĚŠÍNSKÝ

PRVENSTVÍ SI Z DOLNÍHO BOUSOVA ODVEZL JABLONEC

Sedmnáctého ročníku volejbalového turnaje smíšených družstev se v sobotu 20. srpna 2011 zúčastnilo osm družstev. Po pátečních silných deštích se sice po ránu kurty trochu smekaly, ale pěkné počasí je během chvíle vysušilo a nic nebránilo účastníkům předvést své umění naplno. A bylo se na co dívat, protože se sjely opravdu kvalitní týmy.

Los rozdělil účastníky do dvou skupin po čtyřech, v nichž se hrálo systémem každý s každým na dva vítězné sety. První dvě družstva postoupila do finále, třetí a čtvrtý tým do skupiny o 5. – 8. místo. Vzájemný zápas se započítával.

Skupina A:

1. Čakov – 3 výhry (Pařez 2:0, Nymburk 2:1, Bousov 2:0), 2. Pařez – 2 výhry (Nymburk 2:1, Bousov 2:0), 3. Nymburk – 1 výhra (Bousov 2:0), 4. Bousov – 0 výher.

Skupina B:

1. Kamasůtra – 3 výhry (Vopice 2:1, Bradlec 2:0, Dring 2:0), 2. Vopice – 2 výhry (Bradlec 2:1, Dring 2:0), 3. Bradlec – 1 výhra (Dring 2:0), 4. Dring – 0 výher.

Skupina o 5. – 8. místo:

Nymburk – Dring 2:0, Bousov – Bradlec 0:2, Bousov – Dring 0:2, Nymburk – Bradlec 2:0.

Finálová skupina:

Čakov – Vopice 2:0, Pařez – Kamasůtra 1:2, Pařez – Vopice 2:0, Čakov – Kamasůtra 0:2.

Konečné pořadí:

1. Kamasůtra Jablonec nad Nisou (Ingrid Klustová, Renata Lukavcová, Aleš Bobek, Jan Holeček, Marek Landa, Pavel Čivrný),
2. Čakov Čakovice (Irena Horáková, Bára Fabiánová, Zdeněk Šolc, Miroslav Bašta, Libor Bartůněk, Josef Pfeifer),
3. Pařez Mladá Boleslav (Pavlína Klainová, Veronika Rothová, Josef Nentwich, Zdeněk Petrželka, Jiří Konrád, Jiří Kolda),
4. Vopice Mladá Boleslav (Adéla Lencová, Anička Kofroňová, Martin Mlejnek, Kamil Veselý, Tomáš Ječný),
5. Nymburk (Veronika Pelantová, Michala Michlová, Pavel Svoboda, Radek Brzobohatý, Petr Machota, Jan Mach),
6. Sokol Bradlec (Monika Ráčková, Lubka Vondrlíková, Alena Drábová, Mirek Řípa, Josef Mühl, Josef Vondrlík, Josef Brzák, František Petrtýl),
7. Dring Mladá Boleslav (Bára Doušová, Pavlína Kosinová, Honza Hložek, Jirka Urban, Roman Hložek, Luboš Urban),
8. Sokol Dolní Bousov (Hana Nešvarová, Eva Kuželová, Martina Vlasáková, Jiří Kužel, Jiří Říha, Miloslav Ječný, Jiří Metelka, Michal Dědeček, Jan Jirásek).

Bylo odehráno celkem 20 zápasů, 44 setů, poslední zápas skončil v půl sedmé. Kolik se snědlo párků, vypilo pív a kdo se nejvíc rozčiloval raději nebudu uvádět. Důležité bylo, že se nikdo nezranil, všem se turnaj líbil a všichni slíbili, že za rok třetí srpnovou sobotu opět přijedou.

Miloslav JEČNÝ

VSTUP DO SOUTĚŽE SE BOUSOVU NEPOVEDL

Po solidních výsledcích v přípravě zahájili fotbalisté Dolnobousovského SK mistrovské zápasy I. B třídy v Kosmonosích. Domáci však byli nad síly Bousova a vyhráli 2:0.

Kněžmost – DBSK 1:4 (0:1), Stejskal 2, Vynikal, M. Šolc. Na hřišti nováčka okresního přeboru měl Bousov od začátku převahu a řadu šancí. Prosadil se ale jen Vynikal těsně před poločasem po pěkné přihrávce Klímy. Po změně stran domáci vyrovnali, ale pak patřila hra jen hostům. Dvakrát se pěkně prosadil Stejskal, v závěru se v závaru nejlépe zorientoval Švec. Sestava: Skála (Kolek) – Kollátor (Zahrada), Klíma, Švec, Havel ml. – Hrdý, Bíšek, Vynikal, Havel st. – M. Šolc (Šouta), Vacek (Stejskal).

DBSK – Březno 4:2 (2:2), Klíma, M. Šolc, Švec, Kubeček. První poločas byl plný nepřesností, přesto vedli domáci 2:0 díky Klímově střele z dálky a trefě Šolce. Do přestávky však bylo vyrovnáno. Po změně stran domáci zpřesnili přihrávky, začali soupeře přehrávat a upravili na 4:2. Velkou šanci hostů na snížení zlikvidoval Skála ve spolupráci s obránci. Sestava: Buriánek (Skála) – Budínský (Kollátor), Klíma (Havel ml.), Švec – Hrdý, Vynikal, Bíšek, Kubeček, Stejskal – Vacek, M. Šolc (Vinický).

Krnsko – DBSK 7:4 (4:1).

Kosmonosy – DBSK 2:0 (1:0). Zahajovací zápas I. B třídy se hrál za chladu a deště. Bousov měl šanci již v 6. minutě, kdy Kubeček trefil tyč a odražený míč poslal Vynikal těsně vedle. Zanedlouho skórovali domáci – Keszeg šel zprava sám a trefil nad brankáře na vzdálenější tyč. Hosté byli i pak aktivní, ale mířili mimo branku. V 60. minutě trefili tyč i domáci, pak měli šance Šolc a Zahrada, ale skórovali domáci. V poslední minutě se hlavou prosadil po trestném kopu Kohout. Sestava: Skála – Švec, Budínský, Bíšek, Hrdý (Stejskal) – Zahrada, Vynikal, Kubeček, Dajč – Vacek, M. Šolc (Klíma).

Přípravné zápasy odehrála i rezerva.

DBSK B – Sokol Vodochody 2:4 (0:2). Boček, Stejskal. Hosté hrající pražskou III. třídu předvedli dobrý výkon především v prvním poločase. Pak se hra vyrovnala a domáci i skórovali. Sestava: Buriánek – Vilhan, Kopecský, Procházka, Horák – Kosina, Boček, Polák, Čech – Dvořák, Zumr (Merva, Vitvar, Stejskal).

DBSK B – Žerčice 6:4 (4:3), Boček, Kasal, Šedivý, Zahrada, Olbrich, Dvořák. Po dopoledním turnaji v Obrubech byla na většině hráčů vidět únava.

DBSK B – Luštěnice B 11:0 (7:0), M. Šolc 4, Klíma 2, Šedivý, Dajč, Vacek, Polák, Šouta. Soupeř hrající IV. třídu asi přijel na výlet – domácím absolutně nestačil. Výsledek mluví za všechny komentáře.

Memoriál Jiřího Pavlíčka v Obrubech, 9. ročník. Turnaj byl ovlivněn neúčastí Sobotky, která postoupila v poháru. Na poslední chvíli pořadatelé požádali Bousov o start dvou týmů. V úmorném vedru si všichni sáhli na dno sil. Hrál se každý s každým, 2 x 25 minut. Nejlepším střelcem turnaje se stal Pavel Vacek se šesti brankami.

DBSK B – DBSK A 0:6, Vacek 3, Vinický 2, Kubeček.

DBSK B – Obruby 4:5, Šedivý 2, Šouta, Klíma.

DBSK B – Kněžmost 0:1.

DBSK A – Obruby 7:0, Vacek 3, Polák 2, Dvořák, Kubeček. **DBSK A – Kněžmost 1:1**, Dvořák.

Pořadí:

1. DBSK A, 2. Kněžmost, 3. Obruby, 4. DBSK B.

Miroslav BOČEK

DEJBISKUP 2011 - PRAŽANÉ DRTIVĚ PODLEHLI

Jedna vyhraná dvouhra a jedna čtyřhra – jen tento zisk představující tři body dovolili letos tenisté Sokola Dolní Bousov odvézt Pražanům z Dejbiskupu. Sedmý ročník tradičního tenisového souboje dvou významných českých měst skončil 22:3 pro reprezentanty brány Českého ráje a průběžný stav vzájemných utkání je nyní 4:3 pro Dolní Bousov.

Jaké jsou příčiny krachu borců z hlavního města? Výsledek mohl být jistě mnohem milosrdnější, kdyby neměl Bousov tolik lákadla, jež si ti z nich, kteří byli přítomni už v pátek, neodpustili vychutnávat plnými doušky. Jmenují se: nádražní restaurace u Rejmanů, restaurace U Svaté Kateřiny (na náměstí), Staročeská restaurace a znovu U Rejmanů... S takovou „přípravou“ nelze Bousovu druhý den plnohodnotně vzdoro-

vat. Teprve sobotní večer u skvěle upečených kachen ve Staročeské zastihl hosty opět ve formě a společenská část turnaje tak rozdělila zaznamenané předtím na kurttech Sokola jako vždy bezpečně srovnala. Nicméně putovní talíř s malovanou kachničkou strachující se o svůj „biskup“ je nejméně do příštího léta v držení města Dolní Bousov!

Reprezentanti Bousova:

Jiří Šrůta (kapitán), Jan Novák, Karel Novotný, Aleš Oudrnický, Miroslav Píša, Roman Zejbrlík. **Reprezentanti Prahy:** Jan Zeman (kapitán), Zdeněk Fíla, Pavel Hájek, Vladimír Moroz, Petr Růžička, Jaroslav Pištěk, Robert Sobota, Robert Voráček.

Robert SOBOTA

Turnovský soubor Nakafráno byl před divadelním představením Božský řízek v dobré náladě.

Motokrosových závodů se zúčastnilo 120 jezdců. Byl mezi nimi i Karel Šrytr z Kamenice.

S jejich vystoupením o zákoutích ženské duše za kostelem byli bousovští diváci velice spokojeni.

Dita Říhová zve všechny zájemce na pozemek, kde by se měla realizovat akce Strom pro děti.

Nohejbalový turnaj se kvůli dešti musel hrát ve dvou termínech. Nabídl zajímavé momenty.

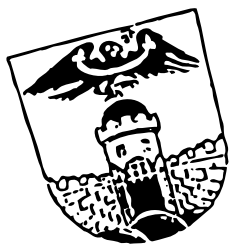
Práce ve školní budově koncem srpna mohutně finišovaly. Vždyť 9. září má začít školní rok!

Na 17. ročník turnaje ve volejbalu dorazilo celkem osm družstev. Vyhrál Jablonec nad Nisou.

Část školy už je bez lešení, s hotovým zateplením a fasádou. Jinde se stále pilně pracuje.

společenská kronika

VÝROČÍ NAŠICH OBČANŮ

NAROZENÍ

02. 06. 2011	Eliška Dubská, Dolní Bousov
11. 06. 2011	Šimon Keller, Dolní Bousov
21. 06. 2011	Jan Šimánek, Svobodín
03. 07. 2011	Josef Kodrik, Dolní Bousov
04. 07. 2011	Břetislav Hanuš, Dolní Bousov
18. 07. 2011	Kateřina Suková, Dolní Bousov
27. 07. 2011	Ema Miriam Bartková, Dolní Bousov
31. 07. 2011	Vojtěch Dědek, Dolní Bousov
07. 08. 2011	Ondřej Gabaš, Dolní Bousov

ÚMRTÍ

26. 05. 2011	Václav Řehák, Bechov
03. 06. 2011	Miluška Švorcová, Dolní Bousov
14. 06. 2011	Rudolf Koldovský, Dolní Bousov
16. 06. 2011	Marie Bažantová, Dolní Bousov
22. 06. 2011	Jaroslav Janda, Dolní Bousov
26. 06. 2011	Jiřina Kuželová, Dolní Bousov
16. 07. 2011	Jitka Javůrková, Dolní Bousov
16. 07. 2011	Petr Koucký, Horní Bousov
20. 08. 2011	Arnošt Folprecht, Dolní Bousov
24. 08. 2011	Josef Sokol, Svobodín

ŽIVOTNÍ JUBILEA OBČANŮ

ZÁŘÍ 2011

21. 9.	Vlasta Králová, Lhotecká 301	75 let
03. 9.	Miloslava Klauzová, Lhotecká 303	84 let
16. 9.	Marie Švancaránová, V Lipkách 620	84 let
30. 9.	Emilie Fraňková, Přihonská 272	84 let
02. 9.	Jan Ort, Střehom 3	86 let
06. 9.	Květa Šolcová, Lhotecká 305	90 let

ŘÍJEN 2011

01. 10.	Horst Mládek, Lhotecká 305	70 let
23. 10.	Marie Blažková, Vlčí Pole 8	70 let
27. 10.	Růžena Králová, Vlčí Pole 11	82 let
02. 10.	Marie Vaněčková, Horní Bousov 6	83 let
07. 10.	Věra Motyčková, V Lipkách 620	83 let
26. 10.	Václav Pavelka, Na Sídlišti 437	84 let
30. 10.	Zdenka Kunstová, Náměstí TGM 123	86 let
23. 10.	Věra Pokorná, Lhotecká 639	89 let
11. 10.	Jan Šolc, Vlčí Pole 3	90 let

SMUTEČNÍ PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem, kteří se přišli naposledy rozloučit s naším manželem a tatínkem, **panem Jaroslavem Janďou**. Děkujeme Vám za květinové dary, osobní a písemné projevy soustrasti. *Manželka a dcera s rodinou.*

PODĚKOVÁNÍ ZA BLAHOPŘÁNÍ

Děkuji **panu starostovi Bočkovi a paní Jelínkové** za krásný balíček k mým narozeninám, zástupcům baráčníků **paní Pávané a Štolbové**. *Ludmila Bočánková.*

Děkuji za svoji maminku **Boženu Kyzivátovou** návštěvě z radnice k jejím 84. narozeninám, které oslavila 30. 6. Maminka je vděčná za jakékoliv příjemné rozptýlení. *Jiří Kyzivát, syn s rodinou.*

Je úžasné mít přátele, když je člověk mlád, ale na každý pád je ještě úžasnější mít je, když stárne.

Chci touto cestou poděkovat Městskému úřadu v zastoupení **pana starosty Bočka a paní Jelínkové** za jejich návštěvu, blahopřání a dárek k mému životnímu jubileu. Dále bych chtěla poděkovat svým přátelům, přítelkyním a v neposlední řadě i mým dětem za dárky a blahopřání. Bylo to milé. *Naděžda Šolcová.*

BLAHOPŘÁNÍ

Přejeme naší drahé mamince a babičce **Ludmile Bočánkové** do dalších let hodně zdraví.

Rodina Taclíkova s dětmi a vnoučaty.

Dne 26. října 2011 oslaví můj manžel **arch. Vítězslav Folprecht**, rodák z Dolního Bousova, osmdesáté narozeniny. Do dalších let hodně zdraví, pohody a radosti z pravoučka Kryštofa přeje manželka

Dagmar s rodinou.

INZERCE

PRODEJ SLEPIČEK.

Drůbež Červený Hrádek, farma Dráb, opět prodává slepičky snáškových plemen Tetra hnědá a Dominant žíhaný, kropenatý, černý, žlutýabílý. Slepičky pouze z našeho chovu! Neprodáváme kuřice, ale slepičky těsně před snáškou. Stáří slepiček je 18 – 20 týdnů. Cena 138 – 148 Kč za kus, starší 20 týdnů 155 Kč za kus. Prodej se uskuteční ve středu 21. září 2011 v 15 hodin u vlakového nádraží Dolní Bousov. Informace na tel.: 728605840, 415740719, 728165166.

Prodám tři opletené demizóny 15 litrů, dámské kolo, pánské kolo, plechovou postel s matrací. Tel.: 326396846.

Informační zpravodaj BOUSOVÁK. Vydavatel: Město Dolní Bousov. Vydávání povoleno MK ČR pod číslem E 13240. Inzerce a příspěvky přijímá Jindra Orságová, MěÚ Dolní Bousov (telefon 326 396 257). Příspěvky je možno posílat na e-mail: zs@dolnibousov.cz. Grafická úprava: Impress Mladá Boleslav. Tisk: Zdeněk Gola, Bělská 151, Mladá Boleslav. Náklad 600 výtisků. Uzávěrka příštího čísla 15. října 2011.